

Радомська Д. І. – аспірант кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5793-7513>

Конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів публічної влади міст в Україні

Метою статті є здійснення аналізу конституційно-правової регламентації організації та діяльності органів публічної влади міст в Україні. Для її досягнення було окреслено такі завдання: з'ясувати конституційні засади формування органів публічної влади міст; виокремити коло відповідних органів; з'ясувати конституційно-правовий статус органів публічного управління міст в Україні. **Методологія.** Методологічною основою дослідження стала сукупність загальнонаукових і спеціальних методів, прийомів і засобів наукового пізнання, їх комплексне застосування, спрямоване на досягнення мети та виконання завдань дослідження. Конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні є об'єктом тривалих наукових пошуків, які як результат мають різноманітні пропозиції щодо реформування зазначеної системи управління. Вибір методологічного інструментарію має забезпечити системне вивчення сучасних тенденцій удосконалення конституційно-правової регламентації організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні. Застосування принципу системності сприяє здійсненню дослідження інституційного механізму реалізації місцевої публічної влади в містах. Метод конституційного моделювання дає змогу напрацювати пропозиції та рекомендації з удосконалення конституційно-правового регулювання організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні. **Наукова новизна** полягає у формуванні теоретико-методологічних засад удосконалення конституційно-правової регламентації організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні та обґрунтуванні пропозицій практичного спрямування щодо оптимізації системи органів місцевої публічної влади міст в Україні. **Висновки.** 1. Загалом конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні створює дуалістичну систему, що охоплює місцеві органи державної виконавчої влади, які, з одного боку, включають місцеві державні адміністрації та територіальні органи центральних органів виконавчої влади, з іншого – міських голів, міську раду та її виконавчий орган, що є органами місцевого самоврядування. Слід зазначити, що місцеві державні адміністрації на міському рівні функціонують лише в містах Києві та Севастополі, а також їх створюють у районах відповідних міст. 2. Основний вплив на формування місцевих державних адміністрацій має голова держави, оскільки саме він призначає відповідних голів, які й формують їх склад. 3. Територіальні органи центральних органів виконавчої влади на рівні міст виконують не загальноміські управлінські функції, а конкретні функції держави, що покладені на відповідний центральний орган. А ось органи місцевого самоврядування – міська рада та її виконавчий орган, міський голова, що є головною посадовою особою територіальної громади міста, відповідно до ст. 140 Конституції України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», – відповідають за вирішення питань місцевого значення. 4. Водночас Україна, на думку вчених, потребує реформи щодо децентралізації, що полягає в реформуванні системи міського управління, з огляду на вдалий досвід країн ЄС.

Ключові слова: місцева публічна влада в Україні; місцеве самоврядування; органи місцевої публічної влади міст в Україні; місцеві державні адміністрації; органи місцевого самоврядування.

Вступ

В умовах сьогодення в Україні триває тенденція до збільшення кількості міського населення, основні ресурси також сконцентровано саме в містах. Зрозуміло, що питання реалізації місцевого самоврядування територіальними громадами міст є достатньо актуальним. Крім того, в Україні застосовано змішану концепцію місцевого самоврядування, або так звану концепцію муніципального дуалізму, що передбачає здійснення управління на місцевому рівні як шляхом реалізації місцевого самоврядування, так і шляхом реалізації місця державної влади.

Конституція України не містить виокремлених положень щодо управління містами. Норми, що визначають порядок здійснення відповідного управління, містяться в різних розділах Основного

Закону, які стосуються побудови апарату держави загалом та засад місцевого самоврядування в Україні зокрема.

Конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні створює дуалістичну систему, що включає місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. Окремо в Конституції України визначено особливий статус двох міст, організацію управління в яких окреслено в спеціальних законах.

Питання організації здійснення місцевої публічної влади в Україні загалом та деякі його аспекти зокрема досліджували такі науковці, як: О. Батанов, Я. Бень, В. Борденюк, Н. Войтенко, С. Гайдученко, Б. Калиновський, Т. Кулик, А. Шинькович. Водночас комплексного виокрем-

леного аналізу конституційно-правового регулювання питань управління містами в Україні здійснено не було.

Станом на сьогодні конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні потребує перегляду, зважаючи на проблеми реалізації місцевої публічної влади в Україні, також підходи до відповідного реформування мають відбуватися з урахуванням вдалого досвіду країн ЄС.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає в здійсненні аналізу конституційно-правової регламентації організації та діяльності органів публічної влади міст в Україні. Для її досягнення слід виконати такі завдання:

- з'ясувати конституційні засади формування органів публічної влади міст;
- виокремити коло відповідних органів;
- визначити конституційно-правовий статус органів публічного управління міст в Україні.

Виклад основного матеріалу

Відповідно до ст. 140 Конституції України, у містах України територіальні громади, реалізуючи місцеве самоврядування як право вирішувати питання місцевого значення, формують міські ради, які й собі формують свої виконавчі органи й обирають міського голову.

Місцеві державні адміністрації як органи державної виконавчої влади функціонують лише в містах зі спеціальним статусом – Києві та Севастополі (ст. 118 Конституції України) ("Konstytutsiia Ukrainy", 1996).

Згідно з ч. 3 ст. 197 Виборчого кодексу України загальний склад ради залежить від чисельності виборців – членів територіальної громади. Так, кількість депутатів місцевої ради становить за чисельності виборців до 10 тисяч виборців – 22 депутати; від 10 тисяч до 30 тисяч виборців – 26 депутатів; від 30 тисяч до 50 тисяч виборців – 34 депутати; від 50 тисяч до 100 тисяч виборців – 38 депутатів; від 100 тисяч до 250 тисяч виборців – 42 депутати; від 250 тисяч до 500 тисяч виборців – 54 депутати; від 500 тисяч до 1 мільйона виборців – 64 депутати; від 1 мільйона до 2 мільйонів виборців – 84 депутати; понад 2 мільйони виборців – 120 депутатів.

Відповідно до даних Мінфіну щодо чисельності населення по великих містах України на 1 січня 2021 року населення міста Києва становить 2962180, далі найбільша кількість населення – у місті Дніпро – 980948, а найменша – 50414 в Горішніх Плавнях ("Chyselnist naselennia", 2021).

Тобто найбільшу за чисельністю депутатів міську раду формують у столиці України,

найменшу – в Горішніх Плавнях. За кількістю депутатів – це діапазон від 38 до 120. Враховуючи статистичні дані кількості населення міст України, можна зробити висновок, що міські ради функціонують в Україні в такому кількісному складі: 38, 42, 54, 64, 84, 120 депутатів місцевої ради.

У містах України, крім Києва та Севастополя, які, відповідно до Конституції України, є містами з особливим статусом, міські ради формують свої виконавчі органи.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконавчі органи рад – органи, які, відповідно до Конституції України та цього Закону, створюються сільськими, селищними, міськими, районними в містах (у разі їх створення) радами для здійснення виконавчих функцій і повноважень місцевого самоврядування у межах, визначених цим та іншими законами ("Zakon Ukrainy", 2021).

У ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» зазначено, що виконавчими органами міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи, які є підконтрольними та підзвітними відповідним радам, а з питань здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади – також підконтрольними відповідним органам виконавчої влади.

Згідно зі ст. 5 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» районні в місті ради створюють свої виконавчі органи. Голову районної в місті ради, депутати цієї ради обирають зі свого складу, він же очолює як відповідну раду, так і її виконавчий комітет.

Позицію Конституційного Суду України щодо статусу міського голови викладено у низці рішень. Узагальнено вона полягає в тому, що міський голова є головною посадовою особою територіальної громади міста (ч. 1 ст. 12 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні») з представницьким мандатом. Наявність представницького мандата міського голови зумовлена насамперед його безпосереднім обранням територіальною громадою міста. Міський голова як особа, що має представницький мандат, виступає від імені виборців, зокрема, представляє територіальну громаду, міську раду та її виконавчий комітет у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян тощо; звертається до суду з питань визнання незаконними актів відповідних органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, які обмежують права й інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів; укладає від імені територіальної громади, міської ради та її виконавчого комітету договори відповідно до

законодавства (ч. 3 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»). Виконання цих функцій і повноважень відбувається тому, що виборці обрали його та наділили мандатом (тобто дорученням). Міський голова є головною посадовою особою відповідної територіальної громади міста (ст. 12, ч. 3, 4, 5, 6 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» в контексті ст. 141 Конституції України) ("Rishennia Konstytutsiinoho Sudu", 1999).

Відповідно до ст. 192 Виборчого кодексу України, вибори сільського, селищного, міського (міста з кількістю виборців до 75 тисяч осіб) голови проводяться за мажоритарною виборчою системою відносної більшості в єдиному одномандатному сільському, селищному, міському виборчому окрузі, що, відповідно, збігається з територією села, селища, міста згідно з адміністративно-територіальним устроєм або територією сільської, селищної, міської територіальної громади. Вибори міського (міста з кількістю виборців 75 тисяч і більше осіб) голови проводяться за мажоритарною виборчою системою абсолютної більшості в єдиному одномандатному міському виборчому окрузі, що збігається з територією міста згідно з адміністративно-територіальним устроєм або територією міської територіальної громади. Виборча система, за якою проводяться вибори депутатів міської, сільської, селищної ради та міського голови, визначається з огляду на кількість виборців, які мають право голосу на відповідних місцевих виборах, станом на перший день місяця, що передує місяцю, в якому розпочинається виборчий процес з відповідних місцевих виборів ("Vyborchyi kodeks", 2019).

У своєму дослідженні Н. Войтенко зауважує, що прийнятий Виборчий кодекс України має як позитивні сторони, так і певні недоліки. Так, позитивним є те, що в його положеннях закріплено виборче право на місцевих виборах для внутрішньо переміщених осіб, на протигагу попереднім законам про місцеві вибори, а також право участі у виборах трудових мігрантів завдяки спрощеній процедурі, якою передбачено право зміни виборчої адреси, що зі свого боку відповідає загальному виборчому праву громадян України, яке закріплене в Конституції України та міжнародних договорах. Негативним, на думку автора є те, що в положеннях Виборчого кодексу відсутні норми щодо захисту виборчого права людей з ознаками інвалідності, що суперечить принципу рівних умов під час реалізації виборчого права громадянами України. Як зауважує автор, суттєвим також є наявність певних колізій в положеннях Виборчого кодексу, що є втіленням тієї розгалуженості норм виборчого законодавства, яке існувало до прийняття зазначеного кодексу. Так, відповідно до п. 5 ст. 14, військовослужбовцям строкової служби надається

відпустка для реалізації свого виборчого права. Натомість п. 7 ст. 7 Кодексу позбавляє права голосу на місцевих виборах військовослужбовців строкової служби, характеризуючи таких осіб як таких, що не належать до жодної територіальної громади, тим самим законодавець надає громадянам України, а саме військовослужбовцям строкової служби, обмежене виборче право (Voitenko, 2019, p. 145).

Місто Київ, наділене особливим статусом, має і свою систему органів місцевого управління. У своїй монографії Т. Кулик дає визначення місцевому органу державної влади як складової частини єдиного державного апарату України, що є колективом громадян України або одного громадянина України, які мають спеціальний статус, заснований на встановленому законом порядку, для виконання завдань і функцій держави на місцевому рівні, і наділений з цією метою відповідними державно-владними повноваженнями, які реалізуються у визначених законом правових й організаційних формах. Відповідно до чинного законодавства до таких органів належать: місцеві державні адміністрації, територіальні органи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади (Kulyk, 2016, p. 17).

Отже, загалом нормативно-правове регулювання організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні створює дуалістичну систему, що включає місцеві органи державної виконавчої влади, які з одного боку включають місцеві державні адміністрації та територіальні органи центральних органів виконавчої влади, з іншого – міських голів, міську раду та її виконавчий орган, що є органами місцевого самоврядування.

Найважливішим аспектом організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні є результат такої діяльності, якість та ефективність прийнятих ними управлінських рішень.

Так, С. Гайдученко констатує в контексті забезпечення необхідного суспільству рівня публічно-управлінських рішень в Україні заго-стрення проблеми розвитку корпоративної культури органів публічної влади за такими напрямками: внутрішній корпоративний – формування необхідного рівня компетентності працівників і позитивного мікроклімату в органі публічної влади, задоволеність працівників матеріально-технічним забезпеченням та рівнем взаємодії з керівництвом; зовнішній корпоративний – встановлення діалогу між органом влади та суспільством; гармонізація корпоративних інтересів публічного управління в суспільстві; адаптація до українських реалій зарубіжної практики корпоративізму; розробка загального кодексу (стандарту) корпоративної культури публічного управління, зокрема в інформаційно-

комунікаційній сфері тощо (Haiduchenko, 2021, р. 208). Крім того, на думку автора, на сучасному етапі децентралізації влади в Україні рівень управлінських рішень не відповідає викликам нашої сучасності щодо комунікації та координації дій усіх учасників цього процесу. Особливо критичною є проблема формування пріоритетів регіонального розвитку (Haiduchenko, 2021, р. 209).

Дослідник А. Шинькович щодо європейської практики реорганізації місцевого самоврядування зазначає, що вона цікава, багатоаспектна та повчальна, зокрема й для сучасної України, яка, розбудовуючи власну модель (систему) такого врядування, з одного боку, використовує власну історію та традиції народної самоврядності, а, з іншого – бере до уваги кращі надбання реорганізації такого самоврядування, отримані іншими, переважно європейськими країнами. Потенціально, окрім зразків децентралізації влади, здійснення адміністративно-територіальних реформ, систем підготовки кадрів державних службовців тощо, Україна бере активну участь у функціонуванні таких євро регіонів як асоціація «Карпатський євро регіон», «Буг», «Нижній Дунай», «Верхній Прут», «Дніпро», «Слобожанщина». Таким чином, здійснення модернізації місцевого самоврядування в Україні відбувається в контексті як національної, так і світової практики такого реформування (Shynkovych, 2020, р. 272).

На думку Я. Бень, застосування методики CLEAR, що відображає зворотний зв'язок між органами місцевого самоврядування та територіальною громадою, може бути ефективним управлінським механізмом для використання потенціалу демократії участі під час проведення реформи місцевого самоврядування в Україні, також зауважено, що демократія участі на місцевому рівні потребує досконалих механізмів своєї реалізації для подальшого реформування місцевого самоврядування в Україні. Водночас демократія участі, на наше переконання, не є альтернативою конституційним формам народовладдя на місцях і не може підмінити собою безпосередню демократію (місцеві вибори та референдуми) та діяльність представницьких органів місцевого самоврядування (місцевих рад, сільських, селищних, міських голів, старост тощо) в Україні. Партисипаторна демократія завершує триаду «безпосередня демократія – представницька демократія – демократія участі» й посилює владоспроможність територіальних громад, забезпечує формування та функціонування інститутів громадянського суспільства на локальному рівні та взаємодію жителів й органів місцевого

самоврядування під час розв'язання питань місцевого значення, що є вкрай важливим у міжелекторальний період (Ben, 2019, р. 155).

Наукова новизна

Наукова новизна полягає у формуванні теоретико-методологічних основ удосконалення конституційно-правової регламентації організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні й обґрунтуванні пропозицій практичного характеру щодо оптимізації системи органів місцевої публічної влади міст в Україні.

Висновки

На підставі здійсненого дослідження можемо дійти висновку, що:

1. Загалом конституційно-правова регламентація організації та діяльності органів місцевої публічної влади міст в Україні створює дуалістичну систему, що включає місцеві органи державної виконавчої влади, які з одного боку включають місцеві державні адміністрації та територіальні органи центральних органів виконавчої, з іншого – міських голів, міську раду та її виконавчий орган, що є органами місцевого самоврядування. Слід зазначити, що місцеві державні адміністрації на міському рівні функціонують лише у містах Києві та Севастополі, а також створюються у районах відповідних міст.

2. Основний вплив на формування місцевих державних адміністрацій має голова держави, оскільки саме він призначає відповідних голів, які й формують їх склад.

3. Територіальні органи центральних органів виконавчої влади на рівні міст виконують не загальноміські управлінські функції, а конкретні функції держави, що покладені на відповідний центральний орган. А ось органи місцевого самоврядування – міська рада та її виконавчий орган, міський голова, що є головною посадовою особою територіальної громади міста, відповідно до ст. 140 Конституції України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» – відповідають за розв'язання питань місцевого значення.

4. Водночас Україна, на думку вчених, потребує реформи щодо децентралізації, що полягає в реформуванні системи міського управління, з урахуванням вдалого досвіду країн ЄС.

REFERENCE

- Ben, Ya. (2019). Modernizatsiia mekhanizmu realizatsii demokratii uchasti v umovakh reformy mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini [Modernization of the mechanism of realization of democracy of participation in the conditions of reform of local self-government in Ukraine]. *Ekspert: paradyhmy yurydychnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia, Expert: paradigms of legal sciences and public administration: electronic scientific publication*, 2(4), 146-158. doi: <https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4-2-146-158> [in Ukrainian].
- Chyselnist naselennia po velykykh mistakh Ukrainy na 1 sich. 2021 r. [Population in large cities of Ukraine on January 1, 2021]. (n.d.). *index.minfin.com.ua*. Retrieved from <https://index.minfin.com.ua/ua/reference/people/town/> [in Ukrainian].
- Haiduchenko, S. (2021). Pryniattia vidpovidalnykh i svoechasnykh upravlinskykh rishen orhanamy publichnoi vlady yak vyklyk suchasnosti [Making responsible and timely management decisions by public authorities as a challenge of today]. *Ekspert: paradyhmy yurydychnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia, Expert: paradigms of legal sciences and public administration: electronic scientific publication*, 1(13), 202-2013. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-1\(13\)-202-213](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-1(13)-202-213) [in Ukrainian].
- Konstytutsiia Ukrainy: vid 28 cherv. 1996 r. No 254k/96-VR [Constitution of Ukraine from June 28, 1996, No 254k/96-VR]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80?find=1&text=%D0%B2%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BD#w1_67 [in Ukrainian].
- Kulyk, T.O. (2016). *Konstytutsiini zasady vzaiemodii mistsevykh orhaniv derzhavnoi vlady ta orhaniv mistsevoho samovriaduvannia v misti Kyievi [Constitutional principles of interaction between local state authorities and local self-government bodies in the city of Kyiv]*. Kyiv: Alerta [in Ukrainian].
- Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinyimi podanniamy 49 narodnykh deputativ Ukrainy i vykonavchoho komitetu Vinnytskoi miskoi rady shchodo ofitsinoho tлумачення polozhen statei 38, 78 Konstytutsii Ukrainy, statei 1, 10, 12, chastyny druhoi statii 49 Zakonu Ukrainy "Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini" (sprava pro sumisnytstvo posad narodnoho deputata Ukrainy i miskoho holovy) vid 6 lyp. 1999 r. No. 7-rp/1999. Sprava No. 1-25/99 [Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case on constitutional petitions of 49 people's deputies of Ukraine and the executive committee of Vinnytsia City Council on official interpretation of provisions of Articles 38, 78 of the Constitution of Ukraine, Articles 1, 10, 12, part two of Article 49 of the Law of Ukraine "On Local Self-Government in Ukraine" (case on combination of positions of the People's Deputy of Ukraine and the mayor) from July 6, 1999, No. 7-rp/1999. Case No. 1-25/99]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-99#Text> [in Ukrainian].
- Shynkovych, A. (2020). Yevrointehratsiinyi vektor formuvannia suchasnykh system mistsevoho samovriaduvannia [European integration vector of formation of modern systems of local self-government]. *Ekspert: paradyhmy yurydychnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia, Expert: paradigms of legal sciences and public administration: electronic scientific publication*, 1(7), 266-273. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-1\(7\)-268-273](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-1(7)-268-273) [in Ukrainian].
- Voitenko, N. (2019). Normatyvno-pravove zakriplennia ta realizatsiia vyborchykh prav hromadian na mistsevykh vyborakh [Regulatory and legal consolidation and implementation of citizens' voting rights in local elections]. *Ekspert: paradyhmy yurydychnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia, Expert: paradigms of legal sciences and public administration: electronic scientific publication*, 4(6), 139-149. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4\(6\)-139-149](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4(6)-139-149) [in Ukrainian].
- Vyborchy kodeks Ukrainy: vid 19 hrud. 2019 r. No. 396-IX [Electoral Code of Ukraine from December 19, 2019, No. 396-IX]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/396-20#Text> [in Ukrainian].
- Zakonu Ukrainy "Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini": vid 21 trav. 1997 r. No. 280/97-VR [Law of Ukraine "On local self-government in Ukraine" from May 21, 1997, No. 280/97-VR]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text> [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Бень Я. Модернізація механізму реалізації демократії участі в умовах реформи місцевого самоврядування в Україні. *Ekspert: paradigmi yuridichnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia*. 2019. № 2 (4). С. 146–158. doi: <https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4-2-146-158>.
- Чисельність населення по великих містах України на 1 січ. 2021 р. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/reference/people/town/>.
- Гайдученко С. Прийняття відповідальних і своєчасних управлінських рішень органами публічної влади як виклик сучасності. *Ekspert: paradigmi yuridichnykh nauk i derzhavnoho upravlinnia*. 2021. № 1 (13). С. 202–2013. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-1\(13\)-202-213](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2021-1(13)-202-213).
- Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80?find=1&text=%D0%B2%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BD#w1_67.
- Кулик Т. О. Конституційні засади взаємодії місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування в місті Києві : монографія. Київ : Алєрта, 2016. 198 с.
- Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційними поданнями 49 народних депутатів України і виконавчого комітету Вінницької міської ради щодо офіційного тлумачення положень статей 38, 78 Конституції України, статей 1, 10, 12, частини другої статті 49 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

- (справа про сумісництво посад народного депутата України і міського голови) від 6 липня 1999 року № 7-рп/1999. Справа № 1-25/99. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v007p710-99#Text>.
- Шинькович А. Євроінтеграційний вектор формування сучасних систем місцевого самоврядування. *Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління*. 2020. № 1 (7). С. 266–273. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-1\(7\)-268-273](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-1(7)-268-273).
- Войтенко Н. Нормативно-правове закріплення та реалізація виборчих прав громадян на місцевих виборах. *Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління : електронне наукове видання*. 2019. № 4 (6). С. 139–149. doi: [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4\(6\)-139-149](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2019-4(6)-139-149).
- Виборчий кодекс України : Закон України від 19 груд. 2019 р. № 396-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/396-20#Text>.
- Про місцеве самоврядування в Україні : Закону України від 21 трав. 1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text>.

Стаття надійшла до редколегії 16.07.2021

Radomska D. – Postgraduate Student of the Department of Constitutional Law and Human Rights of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5793-7513>

Constitutional and Legal Regulation of Organization and Activity of City Government Bodies in Ukraine

The purpose of the article is to analyze the constitutional and legal regulation of the organization and activities of public authorities of cities in Ukraine. To achieve this, the following tasks were formed: to clarify the constitutional principles of formation of public authorities of cities; to single out the circle of relevant bodies; to find out the constitutional and legal status of public administration bodies in Ukraine. Methodology. The methodological basis of the study was a set of general and special methods, techniques and tools of scientific knowledge, with their comprehensive application aimed at achieving the goal and solving research problems. The constitutional and legal regulation of the organization and activity of local public authorities in Ukraine is the subject of long-term scientific research, which results in a wide variety of proposals for reforming this system of government. The choice of methodological tools should provide a systematic study of current trends in improving the constitutional and legal regulation of the organization and activities of local public authorities in Ukraine. The application of the principle of systematization allows to carry out research of the institutional mechanism of realization of local public power in cities. The method of constitutional modeling made it possible to develop proposals and recommendations for improving the constitutional and legal regulation of the organization and activities of local public authorities in Ukraine. The scientific novelty lies in the formation of theoretical and methodological foundations for improving the constitutional and legal regulation of the organization and activities of local public authorities in Ukraine and substantiation of practical proposals for optimizing the system of local public authorities in Ukraine. Conclusions. 1) In general, the constitutional and legal regulation of the organization and activities of local public authorities in Ukraine creates a dualistic system that includes local executive bodies, which in turn include local state administrations and territorial bodies of central executive bodies – on the one hand, and mayors, the city council and its executive body, which are local governments – on the other. It should be noted that local state administrations at the city level operate only in Kyiv and Sevastopol, and are also established in the districts of the respective cities. 2) The main influence on the formation of local state administrations has the head of state, because it is he who appoints the relevant heads, who in turn form the composition. 3) Territorial bodies of central executive bodies at the city level perform not city-wide administrative functions, but specific functions of the state entrusted to the relevant central body. But local governments – the city council and its executive body, and the mayor, who is the main official of the territorial community of the city, just in accordance with Art. 140 of the Constitution of Ukraine and the Law of Ukraine «On local self-government in Ukraine», just responsible for addressing issues of local importance. 4) At the same time, in general, Ukraine, according to most scholars, needs a reform of decentralization, which should certainly include reform and urban management systems, taking into account the successful experience of EU countries.

Keywords: local public authorities in Ukraine; local self-government; local public authorities of cities in Ukraine; local state administrations; local self-government bodies.